

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci

žalobce: **Talmon s. r. o.**, IČO: 24838594,
se sídlem Praha 9, Lovosická 711/30
v řízení zastoupeného společností BDO Tax, s. r. o.,
IČO: 26420473,
se sídlem Muchova 240/6, Praha 6,

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**,
se sídlem Masarykova 427/31, Brno,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 2. 2017, č. j. 4108/17/5300-21443-701707,

takto:

I. Žaloba s e z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 2. 2017, kterým zamítl odvolání žalobce a potvrdil platební výměry ze dne 24. 11. 2015 vydané Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, a

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. L.

to platební výměr č. j. 7046388/15/2009-52521-108226 na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období září 2014 a platební výměr č. j. 7046413/15/200952521-108226 na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období říjen 2014.

2. Předmětem sporu je skutečnost, zda lze žalobci odmítnout nárok na odpočet daně z plnění přijatých od dodavatele JGI Energy, s. r. o. z důvodu, že bylo prokázáno, že tyto obchodní transakce byly zasaženy podvodem na DPH s tím, že žalobce o své účasti na podvodném jednání věděl či alespoň vědět mohl. Žalobce namítá, že pokud došlo k podvodnému jednání, žalobce o tom nevěděl a vědět nemohl, resp. že učinil dostatečná opatření k zabezpečení, že se nestane součástí podvodu na DPH.
3. Žalobce poukazuje na to, že je s žalovaným ve shodě, že bylo dostatečně prokázáno, že žalobce přijal plnění od dodavatele JGI a že tato plnění použil v rámci své ekonomické činnosti. Žalobce však odmítá tvrzení žalovaného, že byla prokázána existence podvodného řetězce s tím, že žalobce o údajném podvodném řetězci věděl či vědět měl, resp. že žalobce nepostupoval dostatečně obezřetně a nepřijal opatření ve vztahu k prevenci jeho účasti na podvodném řetězci. Žalobce naopak tvrdí, že opatření přijal, avšak žalovaný je zcela ignoroval a své závěry opřel o nepravdivé, zkreslené a neobjektivně hodnocené informace.
4. Žalobce k charakteru své společnosti uvedl, že vznikla v dubnu 2011, je zavedenou, dlouhodobě fungující a prosperující společností a zaměstnává cca 120 zdravotně postižených osob. Řádně plní své daňové povinnosti, vždy měl průměrně vysoký zisk. Předmětem jeho činnosti musí být i jednoduché práce a poukázal na to, že s bižuterními komponenty obchoduje již od roku 2011, a to i v zahraničí. Se společností JGI začal obchodovat proto, že sháněl nového dodavatele, na něhož dostal kontakt od prověřeného, spolehlivého dodavatele, který dříve poskytoval žalobci bezproblémový obchod. Spoléhal se tak na doporučení ověřeného obchodního partnera. Paní Vlasáková ze společnosti STONASTO, s. r. o., která doporučení žalobci dala, byla odborníkem ve sklářství, vyznala se v technologiích, kvalitě i v obchodu s předmětnou komunitou. Žalobce poukazuje na to, že učinil opatření, aby zajistil, že obchod, kterého se zúčastnil, jej nepovede k účasti na podvodném jednání, když zejména:
 - 1) Ověřil, že JGI existuje již od roku 2009, nešlo tedy o nově založenou společnost, u níž by mohl mít pochybnosti o účelovosti jejího založení.
 - 2) Ověřil, že JGI není v insolinci.
 - 3) Nechal si podat podrobné reference od paní V.
 - 4) Ověřil společnost JGI v registru ARES, tj. že je plátcem DPH a není nespořivým plátcem.
 - 5) Ověřil, že pan K. je osobou oprávněnou jednat za JGI.
 - 6) Uskutečnil osobní jednání s panem K.
 - 7) Prověřil, že společnost disponuje skladem pro obchodovanou komoditu.
 - 8) Vyžádal si vzorky dodávaného zboží apod.

Nadále i v průběhu spolupráce s dodavatelem JGI žalobce před každým obchodem prověřil, zda nedošlo ke změně rozhodných skutečností. Obchodování probíhalo za ceny obvyklé, což ostatně správce daně ani žalovaný nezpochybnili, bezhotovostní platby

probíhaly na zveřejněný účet. Zjistil, že nejen JGI, ale i STONASTO je i přes výtky správce daně, týkající se neplnění povinnosti ze strany STONASTO, nadále vedena jako spolehlivý plátc DPH k 15. 2. 2017.

5. K existenci podvodného řetězce uvedl žalobce, že pokud správce daně poukazuje na vazby mezi subjekty ve zjištěném řetězci, z něhož je patrné, že dodavatelem JGI byla společnost STONASTO, zdůraznil žalobce, že se tuto skutečnost dozvěděl až v průběhu daňové kontroly. Toto nepředpokládal, naopak se domníval, že pokud paní V. odmítla z osobních důvodů – závažných zdravotních důvodů – žalobci dodávat zboží, že toto obchodování s předmětnou komoditou přerušila, omezila či dokonce ukončila. Je přesvědčen o tom, že mu nelze vytýkat, že nezná svého dodavatele a zdůraznil, že v obchodní praxi není běžné sdělovat svým odběratelům dodavatele, neboť by hrozilo riziko, že odběratel naváže obchodní vztah bez jeho účasti na obchodu s dodavatelem a on sám se stane pro daný obchod nadbytečný.
6. Žalovaný pod bodem 41 rozhodnutí uvedl, že korporace STONASTO, s. r. o. je vůči správci daně nekontaktní a od června 2014 nepodává daňová přiznání. K tomu poukázal žalobce na to, že paní V. byla jedinou jednatelkou společnosti STONASTO a v září 2014 zemřela. To považuje za důvod, pro který společnost STONASTO nepodává daňová přiznání od června 2014 a je nekontaktní. U společnosti nebyl dále zapsán žádný jiný jednatel. Žalobce zdůrazňuje, že tvrzení žalovaného jsou vnitřně rozporná, neboť žalovaný na jedné straně tvrdí, že společnost STONASTO z dodání zboží JGI daň na výstupu neodvedla, avšak ihned tvrdí, že z důvodu nekontaktnosti této společnosti nebylo možné ověřit, zda touto společností byla odvedena daň, kterou si jiný subjekt v řetězci nárokuje. Navíc právě chybějící daň je primárním předpokladem pro to, aby vůbec mohla být posuzována existence daňového podvodu. Žalobce zdůraznil, že k narušení neutrality daně nemůže dojít tím, že správce daně nemá možnost odvedení daně ověřit, resp. tato skutečnost nemůže být přičítána k tíži žalobce. K definici daňového podvodu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2010, č. j. 9Afs 111/2009-274 a zdůraznil, že správce daně podal trestní oznámení ve věci a Policie ČR podnět odložila, neboť nezjistila žádné skutečnosti svědčící o možném podvodu.
7. Tvrzení žalovaného o tom, že společnost JGI a její dodavatel STONASTO se jeví jako problémový, neboť obě společnosti mají virtuální sídlo a nezveřejňují ve Sbírce listin účetní závěrky, uvedl, že nevěděl, že STONASTO je v daném případě dodavatel JGI. Navíc existence tzv. virtuálního sídla je v současné době již zcela běžná, tuto možnost volí společnosti z důvodu úspory nákladů, sídla na lukrativní adrese, možnost využít reprezentativních prostor k projednání se svými obchodními partnery, služby, recepce, zázemí, administrativy apod. Podstatné je, že dodavatel disponuje skladovacími prostory, což žalobce v případě dodavatele JGI prověřil a prostory navštívil. Pokud jde o nezveřejňování účetních závěrek, zdůraznil žalobce, že toto nelze přičítat k tíži žalobce, neboť šlo o veřejně dostupnou informaci, která však nebyla důvodem pro prověření daňové povinnosti obou společností a obě tyto společnosti byly nadále vedeny jako spolehlivý plátc DPH. Není pravdou, že by předmětné odchody mezi žalobcem a společností JGI domlouvala paní V., neboť ta pouze kontaktovala žalobce s touto společností, neboť věděla, že žalobce hledá dodavatele a Mgr. K. sdělila, o jaké zboží má žalobce zájem a za jakých podmínek a naopak žalobce byl informován, že společnost JGI by mohla požadované zboží dodávat za stejných podmínek, za jakých mu zboží dodávala společnost STONASTO. Žalobce považuje za nepravdivé tvrzení žalovaného, že pan K.

neví, kdo stanovil prodejní ceny, neboť ten jako svědek uvedl: „předložili jsme nabídku ceny, aby byla akceptovatelná odběratelem“. Dále pak v závěru, že Mgr. K. nebyl znám výrobce dodávaného zboží, zdůraznil žalobce, že ten na dotaz ohledně výrobce zboží uvedl, že se jedná o zahraničního výrobce, z dovozu. Žalobce tedy vytyká žalovanému, že hodnotí jednotlivé důkazní prostředky zcela neobjektivně a dovozuje z nich nepravdivé skutečnosti.

8. Žalobce dále odmítá jako nepravdivé tvrzení žalovaného, že k předmětu plnění nebyla doložena odpovídající dokumentace. Je přesvědčen, že předmětnou dokumentaci správce daně doložil. Pokud vznikly nějaké rozdíly, tak to bylo pouze v důsledku zaokrouhlení při stanovení průměrné ceny. Pokud žalovaný k tíži žalobce argumentuje tím, že stavy skladu po položkách byly tvořeny až na základě požadavku správce daně, uvedl žalobce, že žádný právní předpis neukládá, v jakých jednotkách je třeba vést skladovou evidenci a on ji vedl tak, aby to bylo co nejjednodušší, tj. v jednotkách kg. Podstatné bylo, že přijaté a vydané spolu položkově korespondovaly.
9. Pokud jde o tvrzení žalovaného, že bylo nestandardní, že výsledek fyzické přejímky zboží nebyl vyznačen v dodacím nebo nákladním listě, uvedl žalobce, že podstatné, co bylo předmětem dodávek, neboť v projednávané věci se jednalo o bižuterní komponenty a předmětem dodávky bylo v průměru cca 270 mil. kusů tohoto zboží, a proto je naprosto nereálné, aby při přebírání zboží proběhla jiná, než namátková kontrola a ověření množství daného zboží jeho převážením. Jedná se o naprosto standardní způsob přebírání zboží tohoto typu sortimentu. Detailní kontrola pak probíhá při zpracování zboží.
10. K úhradě zboží v řetězci uvedl žalobce, že se nemůže vyjádřit k tomu, jakým způsobem probíhala úhrada zboží mezi společnostmi STONASTO a JGI. Pokud jde o platby mezi žalobcem a jeho odběratelem Al Ghayth for Trade and Transport z Libanonu, žalobce opakovaně uvedl, že hotovost od zahraničního odběratele předávala panu H. jemu osobně známá osoba, tyto finanční prostředky byly vloženy na účet žalobce a nikdy nedošlo k problémům. Zdůraznil, že v daných lokalitách funguje zcela jiný systém obchodování a žalobce byl nucen se přizpůsobit daným pravidlům a požadavkům obchodního partnera. Z počátku tedy odběratel platil v hotovosti, posléze jej žalobce požádal o platby na účet, v důsledku čehož dochází k prodlevám s úhradami od odběratele. Bezhotovostní platby mezi dodavatelem JGI a žalobcem pak probíhaly pouze na zveřejněný účet, což žalobce vždy ověřil.
11. Žalobce pak vyvrací tvrzení žalovaného, že nikdy nevyvezl z České republiky stejný sortiment zboží od jiných dodavatelů a naopak nikdy se zbožím od dodavatele JGI Energy, s. r. o. neobchodoval na trhu v České republice. Poukázal na to, že sám správce daně ve zprávě o daňové kontrole na straně 46 uvedl, že vzhledem k tomu, že nemá k dispozici evidence pro účely DPH za jiná zdaňovací období, než za která jsou uvedena daňová řízení, připouští, že bylo nevhodně použito příslovce „nikdy“. Žalobce pak dokládá v příloze daňové doklady, ze kterých je zjevné, že se stejným sortimentem žalobce obchodoval i na trhu v České republice, jakož i skutečnost, že žalobce vyvážel tento sortiment v době, kdy JGI nebyla jeho dodavatelem, tj. vyvážel stejné zboží nakoupené od jiných dodavatelů. K tvrzení žalovaného, že žalobce nejednal s dostatečnou obezřetností a preventivní opatření ve vztahu k případné účasti na podvodu na DPH nečinil, zopakoval žalobce již dříve uvedené skutečnosti ohledně navázání kontaktu se společností JGI a to, že společnost STONASTO bude dodavatelem JGI, nevěděl a nepředpokládal to. Poukazuje na to, že žalovaný zcela ignoruje opatření, která žalobce učinil a která prezentoval

v podaném odvolání. Na to sám zjevně neplní své zákonné povinnosti, když nezveřejňuje ve veřejném registru ARES údaje tak, aby odpovídaly skutečnosti. Ačkoli totiž žalovaný tvrdí, že společnost STONASTO je nekontaktní a nepodává daňová přiznání, přesto je i nadále vedena v registru jako spolehlivý plátc DPH. Ke koncepci ochrany dobré víry pak žalobce odkázal na rozsudek NSS ze dne 26. 6. 2013, sp. zn. 1Afs 39/2013. Žalobce také poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2014, sp. zn. 7Afs 66/2013, ze kterého vyplývá, že nelze na základě nedostatečně skutkových zjištění vybrat některého z možných aktérů případného podvodu jako toho, komu bude daňová povinnost vyměřena, neboť se jedná o povinnost individuální, která stíhá vždy konkrétní osoby a odpovědnost jedné osoby za daňové relevantní jednání osob jiných nastává pouze v úzkých mantinelech, které musí zákon vždy pozitivně stanovit.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě nejdříve shrnul dosavadní průběh řízení a poté odkázal na odůvodnění obou napadených rozhodnutí. V projednávané věci podle něj existuje dostatek objektivních okolností obchodní spolupráce mezi korporací JGI Energy a žalobcem svědčících o tom, že žalobce o podvodu na DPH vědět mohl a měl. Žalovanému se jeví nestandardní žalobcem tvrzený způsob výběru dodavatele, dále že předmětné obchody mezi žalobcem a korporací JGI Energy domlouvala paní V., tedy že JGI byla pouhým prostředníkem. Nestandardním se jeví i skutečnost, že nebyly vyznačeny výsledky namátkových kontrol a ověření dodaného množství do dodacích nebo nákladních listů a považuje za překvapivé, že by zboží v hodnotě několika milionů korun nebylo řádně zkontrolováno a přijato na sklad. Standardní není ani způsob úhrad mezi žalobcem a jeho odběratelem z Libanonu, když žalobce doložil úhrady od tohoto odběratele příjmovými podkladními doklady bez čísel, kterými zaúčtoval souhrny na pokladnu úhrady od tohoto dodavatele. Není běžné, aby osoba za příjemce zboží ze třetí země hradila toto zboží na území ČR hotovostními vklady na účet a v českých korunách, či osobním předáním způsobem popsáním v bodě 35 napadeného rozhodnutí. Je zcela nestandardní, aby úhrady částek pohybujících se v řádech milionů probíhaly v hotovosti. Neobvyklé je také, že žalobce objednal zboží v hodnotě několika milionů, aniž věděl, kdo zboží vyrobil a jaký byl jeho původ. Nelze odhlédnout ani od toho, že z korporace STONASTO a JGI Energy sídlí ve virtuálním sídle a nezveřejňují ve sbírce listin účetní závěrky. Tyto skutečnosti sice nejsou nezákonné a samy o sobě by neměly žádnou vypovídací hodnotu, ale v souhrnu vypovídají o tom, že výše uvedené korporace nejsou běžnými obchodníky. Žalovaný také trval na tom, že závěry prvostupňového správce o tom, že předmětné zboží bylo před vývozem dokladově přeprodáno v tuzemsku v řetězci korporací, nebyly žalobcem vyvráceny a jsou správné. Účastníkem, který neodvedl daň v předmětných řetězcích společnosti, je STONASTO, žalobce je článkem řetězce v tuzemsku, který nárokuje odpočet daně na vstupu z nákupu zboží a v případě bižuterních komponentů zároveň deklaruje dodání zboží do jiného členského státu, osvobozené od daně dle § 64 z. o DPH, v daném případě do Libanonu a dle předložených daňových dokladů odběrateli Diamond Spider Investment Ltd., Seychelles. Žalovaný pak zdůraznil, že dodavatel zboží se prodejem předmětného zboží nikdy nezabýval, na začátku řetězce „je nedůvěryhodný, pro správce daně nekontaktní, subjekt“. Není znám výrobce, obchodní značka ani původ předmětného zboží. V celém řetězci nebylo uplatňováno žádné zajištění rizika pro případ nezaplacení zboží. Nikdy nebylo přistoupeno k vymáhání konkrétních pohledávek.

12. Žalobce využil svého práva k vyjádření žalovaného a zaslal soudu repliku, ve které zdůraznil, že žalovaný nezákonně rozšiřuje důkazní břemeno žalobce, což dokládá

odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu. Žalovanému vytýká, že se v napadeném rozhodnutí nezabýval odvolacími námitkami, ve kterých žalobce zdůraznil, že učinil relevantní opatření v zabezpečení, že se nestane součástí podvodu na DPH. Žalobce pak odkázal na stránky Generálního finančního ředitelství, které zde uvedlo, jakým způsobem prověřuje své dodavatele a co považuje za standardní způsob. Generální finanční ředitelství uvedlo, že si společnost prověřilo mj. v obchodním a insolvenčním rejstříku a v seznamu nespolehlivých plátců. Podle veřejně dostupných zdrojů dodavatel v době konání výběrového řízení a uzavření smlouvy nevykazoval žádné znaky rizikovitosti, a tedy neexistoval žádný obhajitelný důvod ani zákonná možnost s vítězem výběrového řízení smlouvu neuzavřít.

13. Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem soud zjistil, že žalobce podal dne 30. 10. 2014 přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období září 2014, kde deklaroval daň ve výši nadměrného odpočtu 4.158.123 Kč. Dne 25. 11. 2014 podal přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období říjen 2014, kde deklaroval daň ve výši nadměrného odpočtu 5.396.205 Kč. Prvostupňový správce daně vzhledem k pochybnostem o údajích uvedených v těchto daňových tvrzeních vydal výzvy k odstranění pochybností. Ve výzvě k odstranění pochybností z 21. 11. 2014 uvedl, že vznikly pochybnosti o průkaznosti údajů u přijatých zdanitelných plnění vykázaných v oddílu C přiznání vztahující se k údaji na řádku č. 40 daňového přiznání. Pochybnosti vznikly na základě souhrnné analýzy údajů, a to jak v tomto daňovém přiznání, tak i v daňových přiznáních za předcházející období, a to ve vztahu k podílu uskutečněných a přijatých zdanitelných plnění. Je-li základním předpokladem ekonomické činnosti zisk, pak podíl uskutečněných a přijatých plnění, zejména v dlouhodobějším horizontu by mělo dosahovat takové hodnoty, ze které lze usuzovat, že k dosažení zisku dochází. Podíl uskutečněných a přijatých plnění za měsíc 09/2014 sice dosahuje hodnoty 1,25 %, ale celkový podíl vykazovaný za rok 2014 již dosahuje hodnoty 0,94 %, což nepředstavuje předpoklad dosažení zisku, to vše při vykazování relativně vysokých měsíčních obrátů v řádech desítek milionů, přičemž ve vztahu k předcházejícím rokům dochází zjevně k nárůstu celkového obrátu. Správce daně má tak pochybnosti, zdali všechna deklarovaná přijatá plnění jsou použita k uskutečněným plněním v rámci ekonomické činnosti a tedy nárok na odpočet daně je plně v souladu s platnými právními předpisy. Žalobce byl proto vyzván, aby odůvodnil nízký poměr uskutečněných a přijatelných plnění, prokázal, že nárok na odpočet daně u přijatých plnění byl uplatněn v souladu s ustanovením § 72 a 73 a aby uvedl, pro jaké účely byla přijata plnění použita, zda a kdy byla použita k ekonomické činnosti. Výzva k odstranění pochybností za říjen 2014 pak byla obsahově v podstatě shodná, pouze zde bylo poukázáno na to, že podíl uskutečněných a přijatých plnění za říjen 2014 dosahuje pouze hodnoty 0,23 a i celkový podíl vykazovaný za rok 2014 dosahuje hodnoty 0,8385, což nepředstavuje předpoklad dosažení zisku, to vše při vykazování relativně vysokých měsíčních obrátů v řádech milionů. Pochybnosti správce daně byly shodné jako v předchozí výzvě. Žalobce následně zaslal podklady, včetně potvrzení o zaměstnávání více než 50 % zaměstnanců se ZP. Dále pak žalobce zaslal správci daně smlouvy o dodávkách zboží, a to jak s dodavatelem JGI, tak s odběratelem z Libanonu. Dále pak žalobce zaslal vyjádření + dokládal fotografie s poukázkami zboží. Žalobce také doložil potvrzení o leteckém vývozu zboží. Dne 9. 3. byl sepsán úřední záznam od Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, územní pracoviště pro Prahu 6, kde finanční úřad uvedl, že dodavatelé potvrdili obchodní spolupráci s daňovým subjektem a předložené daňové doklady a písemnosti souhlasí s doklady poskytnutými dodavateli. Přesto má

správce daně obavy z možného zkrácení daně, neboť z vlastního šetření zjistil, že dodavatel STONASTO, dodavatel JGI Energy se chová nestandardně, nespolupracuje se svým správcem daně, v podaných přiznáních vykazuje v porovnání s obratem minimální výši vlastní daňové povinnosti, kterou neodvádí do státního rozpočtu, za zdaňovací období září 2014 bylo daňové přiznání podáno až v lednu 2015. Platby mezi JGI Energy a jeho dodavatelem probíhají v hotovosti, kdy příjmové pokladní doklady nejsou číselně označeny a není z nich zřejmé, za co konkrétně je hrazeno. Závěrem pak správce daně oznámil, že s ohledem na to, že nebyly odstraněny pochybnosti správce daně, přistoupí k zahájení daňové kontroly za předmětná zdaňovací období. Kontrola byla zahájena za obě zdaňovací období protokolem ze dne 16. 3. 2015. Daňový subjekt přitom zdůraznil, že i pokud by existoval podvodný řetězec, nevěděl o něm, objektivně vědět nemohl. Nemůže mu být odepřen nárok na odpočet DPH. Dne 26. 3. 2015 byl v rámci prováděné kontroly vyslechnut F. K. za společnost JGI jako svědek, který uvedl, že s jednatelem společnosti Talmon a panem H. ho seznámila paní V., majitelka společnosti STONASTO, která mu řekla, že společnost má zájem o obchodní spolupráci. Paní V. přestala obchodovat s firmou Talmon ze zdravotních důvodů. U jednání mezi svědkem a panem H. paní V. nikdy přítomna nebyla. Úhrada probíhala bezhotovostním převodem. Svědek uvedl, že dodával zboží, šlo o chatonové komponenty. Se zbožím uvedl, že obchoduje od března 2014, společnost Talmon byla jeho první zákazník. Zkušenosti s obchodem nabyl od paní V., byla odborník. Ke zboží uvedl, že jej nakupoval, v období září až říjen 2014 byla jeho jediným zákazníkem společnost Talmon. K dotazu na původ výrobce uvedl, že tuší, že se jedná o zahraničního výrobce, z dovozu. Ke stanovení ceny za zboží uvedl, že předložili nabídku ceny, aby byla akceptovaná odběratelem. K uskladňování zboží uvedl, že to bylo uskladňováno na adrese L., P., kde mají pronajatu část skladu. Zboží tam skladovali ještě před prodejem zboží společnosti Talmon. Zboží dodával osobně dodávkovým vozem do provozovny společnosti Talmon. Zboží bylo v jutových pytlích a v nich jsou igelitové sáčky, v pytli je tužší, 15 kg, igelitové sáčky jsou v různých váhách tak, jak je dostal od dodavatele, na základě objednávky. Vozidlo si pronajímá od společnosti Lenung, za pronájem platil fakturou. Zboží dodával na několikrát, šlo o 5 dodávek v měsíci, do vozidla se vejde maximálně 1.500 kg. K otázce daňového subjektu, zda nezná důvod, proč paní V. za firmu STONASTO nepodává řádně daňové přiznání a nekomunikuje se správcem daně, uvedl, že paní Vlasáková zemřela na konci roku 2014. Dále pak svědek uvedl, že ačkoli se daňový subjekt tázal na původ dodávaného zboží, nesdělil mu ho a ani mu neřekl nic o vztahu společnosti k dodavatelům, tedy k výrobcí nebo dodavateli, finanční toky ani jiní další podrobnosti.

14. Dne 21. 5. 2015 bylo žalobci doručeno kontrolní zjištění daně z přidané hodnoty za zdaňovací období září a říjen 2014. Dne 25. 6. 2015 bylo správci daně doručeno vyjádření žalobce k výsledkům kontrolního zjištění a následně byla projednána zpráva o daňových kontrolách, ze kterých vyplývá, že prvoinstanční správce daně dospěl k závěru, že se v případě žalobce jednalo o transakce zatížené podvodem a že žalobce nesplnil zákonné podmínky pro uplatnění nároku na odpočet daně. Ze skutečností, ze kterých lze dovozovat, že se v daném případě jednalo o daňový podvod, považoval správce daně:

1) Daňový subjekt měl nakupovat zboží od obchodní korporace JGI Energy, která měla odebírat zboží od obchodní korporace STONASTO. Daňový subjekt sám přiznává, že dříve se STONASTO obchodoval napřímo, jednatelka paní V. mu však odmítla dodávat další zboží a představila ho panu K., jednatele JGI Energy. Sám daňový subjekt ve svém sdělení zaslaném správci dani přiznává, že věděl, že paní V., resp. STONASTO je dodavatel

JGI, Pana K. znám asi od března 2014, kdy mi byl představen paní V. (STONASTO, s. r. o.), jakožto jeho dodavatelkou. Předtím jsem sháněl dodavatele na internetu a vzhledem ke zkušenostem i ve mně známých firmách. Paní V. mi z mně neznámého důvodu, jež označila jako osobní, odmítla další dodávky zboží a doporučila mi Mgr. K., že přistoupí na naše dodací podmínky (splatnosti, kvalita apod.). Své prvotní tvrzení se dále v průběhu daňové kontroly daňový subjekt pokouší zastříit a dezinterpretovat tak, aby správce daně nabyt dojmu, že jeho „dodavatelkou“ bylo myšlenou jako dodavatelkou daňového subjektu, nikoli pana K., případně JGI Energy. STONASTO neuhradila daň z faktur vydaných pro JGI Energy, tedy daňový subjekt nárokuje odpočet daně, která nebyla subdodavatelem daňového subjektu odvedena do státního rozpočtu.

2) Zboží odebrané od JGI Energy je sice hrazeno bezhotovostně, avšak penězi neznámého původu, kdy tyto peníze jsou v hotovosti vkládány na účet daňového subjektu a ten tvrdí, že se jedná o peníze za vyvezené zboží. Následně jsou peněžní prostředky přijaté od daňového subjektu jednatelem JGI Energy vybírány. JGI Energy svému dodavateli STONASTO hradil za zboží v hotovosti.

3) Za zboží vyvezené daňovým subjektem do třetí země vzdálené přes 3.000 km od České republiky je hrazeno v hotovosti.

4) Daňový subjekt se snaží správci daně vnutit, že jeho dodavatel má kvalitní a především vysoce odborné informace a zkušenosti potřebné pro obchodování s touto komoditou. Ze svědecké výpovědi je však zřejmé, že tvrzení o vysoce odborných informacích je daňovým subjektem nadhodnocené. Pan K. disponuje s informacemi o obchodování s touto komoditou pouze v obecné rovině.

5) JGI Energy dodala daňovému subjektu poslední zboží v říjnu 2014, novým dodavatelem daňového subjektu se v listopadu 2014 stala CIRCA MEDIA v čele s jednatelem J. P. S panem P., jakožto s novým možným dodavatelem daňového subjektu, seznámila Pana H. pan K. Ze svědecké výpovědi pana K. vyplývá, že přestal daňovému subjektu dodávat především z toho důvodu, že neměl co dodávat a že mu nebyl znám jiný možný dodavatel. Nelze však přehlédnout, že panu K. byl znám jiný dodavatel, a to pan P. Tvrzení o tom, že JGI Energy přestala dodávat daňovému subjektu kvůli tomu, že neměla co dodávat, se rozporuje s předloženou písemnou komunikací mezi daňovým subjektem panem K. ze dne 20. 10. 2014, ze které vyplývá, že JGI Energy přestala daňovému subjektu dodávat kvůli nehrazení pohledávek. Je tedy rozpor mezi písemnou komunikací ze dne 20. 10. 2014 a mezi podanou svědeckou výpovědí. Obě výše uvedené skutečnosti zcela rozporuje smlouva mezi JGI Energy a daňovým subjektem podepsaná dne 1. 12. 2014 na další dodávky zboží.

6) Daňový subjekt nezná původ plnění (myšleno zemi původu).

7) Daňový subjekt počal obchodovat s obchodní korporací JGI Energy, přestože tato porušuje ustanovení § 21a zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, tzn. nezveřejňuje účetní závěrku uložením do Sbírky listin obchodního rejstříku. Poslední zveřejněná účetní závěrka je za zdaňovací období roku 2011, kdy je z ní zřejmé, že tato obchodní korporace byla ztrátě.

8) Adresa bydliště jednatele JGI Energy pana F. K. zapsaná v rejstříku je adresou, na které sídlí několik úřadu. Správce daně pak uvedl, že posuzoval, zda daňový subjekt přijal veškerá opatření, která od něj mohou být rozumně vyžadována, aby ověřil, zda jeho účast v obchodní transakci nepovede k účasti na daňovém podvodu. Paní V. sdělila daňovému

subjektu pouze to, že mu již z osobních důvodů nemůže dodávat další zboží. Správce daně konstatoval, že nelze přehlédnout laxní přístup daňového subjektu, kdy tento se podrobně nezajímal o to, proč mu paní V. odmítla dodávat a zároveň mu za sebe našla náhradního dodavatele. Daňový subjekt sám přiznal, že věděl, že STONASTO je dodavatelem JGI Energy, rovněž tato skutečnost měla být pro daňový subjekt varovným signálem, že obchodní případy jsou standardní. Daňový subjekt poskytl dne 18. 12. 2014 smlouvu mezi ním a JGI Energy uzavřenou dne 1. 12. 2014 na další dodávky zboží, 16. 3. 2015 daňovým subjektem byla správci daně předložena písemná komunikace mezi ním a mezi JGI Energy ze dne 20. 10. 2014, kdy tento dodavatel měl odstoupit od smlouvy kvůli nehrzení pohledávek ze strany daňového subjektu. A do třetice při svědecké výpovědi pan K. tvrdil, že daňovému subjektu nemohla obchodní korporace JGI Energy již dodávat zboží hlavně z důvodu, že již neměla co dodávat. Uvedené skutečnosti týkající se JGI Energy si navzájem odporují a jsou naprosto nelogické. O důvěryhodnosti dodavatele daňového subjektu rovněž nesvědčí skutečnost, že pan K. má jako jednatel obchodní korporace JGI Energy v obchodním rejstříku zapsanu adresu bydliště na úřadu městské části Praha 9.

15. Následně vydal správce daně platební výměry na daň z přidané hodnoty za září 2014 a říjen 2014, proti kterým podal žalobce odvolání, jehož obsah se v podstatě shoduje s námitkami uvedenými v podané žalobě. O podaném odvolání rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím, kterým odvolání odmítl a napadené platební výměry potvrdil. Ztotožnil se závěry uvedenými v prvostupňovém správci daně ohledně toho, že žalobce je článkem řetězce v tuzemsku, který nárokuje odpočet daně na vstupu, přičemž účastníkem, který neodvedl daň v předmětných řetězcích společnosti je korporace STONASTO, s. r. o. Korporace JGI Energy a její dodavatel STONASTO se jeví problémový a nikoli jako běžní podnikatelé, jejichž cílem je dosažení ekonomického zisku. Za nestandardní považuje též úhradu zboží v řetězci a poukázal na to, že předmětem o plnění nebyla doložena odpovídající dokumentace. Shodně s prvostupňovým správním orgánem dospěl k závěru, že přestože žalobce prokázal naplnění hmotněprávních a formálních podmínek vzniku a uplatnění nároku na odpočet, bylo v daňovém řízení prokázáno, že odvolatel mohl a měl, že se přijetím plnění od dodavatele JGI Energy, s. r. o. účastní podvodu na DPH, a proto mu nárok na odpočet daně nenáleží. Správní orgán prvního stupně ve zprávách o daňové kontrole popsal objektivní okolnosti, které ačkoli každá o sobě nejsou nezákonné, ve svém souhrnu tvoří logický a ucelený soubor vzájemně se doplňujících a na sebe navazujících nepřímých důkazů, které spolehlivě a jednoznačně prokazují skutečnost, že odvolatel o podvodu na DPH vědět mohl a měl. Žalovaný pak námitce žalobce ohledně dobré víry uvedl, že dobrá víra odvolatele nemůže být osvědčena za situace, kdy odvolatel nezachoval náležitou míru obezřetnosti a nezajišťoval si potřebné podklady k prokázání splnění podmínek pro uplatnění nároku na odpočet.
16. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními úřady obou stupňů z hlediska žalobních námitek, uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
17. Podstatou projednávané věci je neuznání nároků na odpočet DPH z plnění, která žalobce přijal od společnosti AMG Group s. r. o. a od společnosti JGI Energy s. r. o, z důvodu, že

předmětná plnění byla vědomou součástí obchodního řetězce, jehož podstatou nebyl pouze prodej a nákup zboží, nýbrž získání daňového zvýhodnění.

18. Mezi účastníky je nesporné, že žalobce přijal plnění od dodavatele JGI Energy s.r.o. (dále také „JGI“) a že tato plnění použil v rámci své ekonomické činnosti. Spornou otázkou zůstává, zda lze žalobci odmítnout nárok na odpočet daně z plnění přijatých od dodavatele JGI Energy z důvodu, že bylo prokázáno, že tyto obchodní transakce byly zasaženy podvodem na DPH s tím, že žalobce o své účasti na podvodném jednání věděl či alespoň vědět mohl, a zda žalobce postupoval dostatečně obezřetně a přijal dostatečná opatření ve vztahu k prevenci jeho účasti na podvodném řetězci.
19. Žalobce svou obranu staví na tom, že po té, co mu předchozí prověřený dodavatel, paní V. ze společnosti STONASTO, s.r.o., přestala dodávat zboží ze zdravotních důvodů, sháněl nového spolehlivého dodavatele a paní V. mu doporučila společnost JGI, a proto neměl důvod o této společnosti pochybovat, navíc učinil podle něj dostatečná opatření, aby zajistil, že obchod, kterého se zúčastnil, jej nepovede k účasti na podvodném jednání, když zejména:
 - 1) Ověřil, že JGI existuje již od roku 2009, nešlo tedy o nově založenou společnost, u níž by mohl mít pochybnosti o účelovosti jejího založení.
 - 2) Ověřil, že JGI není v insolvenční.
 - 3) Nechal si podat podrobné reference od paní V..
 - 4) Ověřil společnost JGI v registru ARES, tj. že je plátcem DPH a není nespořivým plátcem.
 - 5) Ověřil, že pan K. je osobou oprávněnou jednat za JGI.
 - 6) Uskutečnil osobní jednání s panem K.
 - 7) Prověřil, že společnost disponuje skladem pro obchodovanou komoditu.
 - 8) Vyžádal si vzorky dodávaného zboží apod.
20. Pro posouzení, zda se žalobce účastnil podvodu na DPH spáchaného některým ze subjektů v dodavatelském řetězci, je třeba postupovat v několika krocích. Zaprvé je třeba zjistit, zda k daňovému podvodu došlo. Pokud ano, je třeba - na základě objektivních skutkových okolností - posoudit, zda žalobce věděl nebo měl vědět, že se svým obchodem účastní plnění, které je součástí podvodu na DPH, a zda přijal veškerá opatření, která od něj mohla být rozumně vyžadována, aby zajistil, že ho přijetí plnění nepovede ke spoluúčasti na podvodu.
21. K prvnímu kroku soud uvádí, že podvod na DPH je nejobecněji možné vymezit jako situaci, kdy jeden z účastníků obchodního řetězce neodvede státní pokladně vybranou daň z přidané hodnoty a další si ji odečte. Žalovaný v posuzované věci identifikoval lineární řetězec dodavatelů, do něhož byl žalobce zapojen, ve kterém vystupovaly v případě obchodu s bižuterními komponenty společnosti STONASTO s.r.o., JGI Energy s.r.o., žalobce, odběratel Diamond Spider Investment Ltd. (Seyschelly) nebo příjemce Al Ghayth for Trade and Transport (Libanon), a v případě dodání průmyslového zboží společnosti STONASTO s.r.o., JGI Energy s.r.o. a žalobce. Žalovaný na základě provedeného dokazování zjistil, že první tuzemský článek řetězce společnost STONASTO s.r.o. v obou případech z dodání zboží společnosti JGI Energy s.r.o. daň na výstupu neodvedla a vůči správce daně byla nekontaktní. Žalovaný identifikoval i další skutečnosti poukazující na uskutečnění daňového podvodu:

- zboží odebrané od JGI Energy s.r.o. je sice hrazeno žalobcem bezhotovostně, avšak penězi neznámého původu, kdy tyto peníze jsou v hotovosti vkládány na účet daňového subjektu a ten tvrdí, že se jedná o peníze za vyvezené zboží. Následně jsou peněžní prostředky přijaté od daňového subjektu jednatelem JGI Energy vybírány. JGI Energy svému dodavateli STONASTO hradil za zboží v hotovosti.
- Za zboží vyvezené daňovým subjektem do třetí země vzdálené přes 3.000 km od České republiky je hrazeno v hotovosti,
- Jednatel společnosti JGI Energy pan K. disponuje s informacemi o obchodování s touto komoditou pouze v obecné rovině, jednalo se o jeho první obchod s předmětnou komoditou, neznal původ zboží a žalobce byl jeho první zákazník,
- JGI Energy dodala daňovému subjektu poslední zboží v říjnu 2014, novým dodavatelem daňového subjektu se v listopadu 2014 stala CIRCA MEDIA v čele s jednatelem J. P. S panem P., jakožto s novým možným dodavatelem daňového subjektu, seznámil pana H. pan K., který ale jako svědek tvrdil, že žalobci přestal dodávat především z toho důvodu, že neměl co dodávat a že mu nebyl znám jiný možný dodavatel. Nelze však přehlédnout, že panu K. byl jiný dodavatel znám, a to právě pan P.. Tvrzení o tom, že JGI Energy přestala dodávat daňovému subjektu kvůli tomu, že neměla co dodávat, se rozporuje s předloženou písemnou komunikací mezi daňovým subjektem panem K. ze dne 20. 10. 2014, ze které vyplývá, že JGI Energy přestala daňovému subjektu dodávat kvůli nehrzení pohledávek. Je tedy rozpor mezi písemnou komunikací ze dne 20. 10. 2014 a mezi podanou svědeckou výpovědí. Obě výše uvedené skutečnosti zcela rozporuje smlouva mezi JGI Energy a daňovým subjektem podepsaná dne 1. 12. 2014 na další dodávky zboží,
- Daňový subjekt nezná původ plnění (myšleno zemi původu),
- Daňový subjekt počal obchodovat s obchodní korporací JGI Energy, přestože tato porušuje ustanovení § 21a zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, tzn. nezveřejňuje účetní závěrku uložení do Sbírky listin obchodního rejstříku, (poslední zveřejněná účetní závěrka je za zdaňovací období roku 2011, kdy je z ní zřejmé, že tato obchodní korporace byla ztrátě),
- jednatel JGI Energy pan F. K. má adresu bydliště zapsanou na úřadu Městské části Praha 9.

22. Soud přisvědčil žalovanému, že uvedené skutkové okolnosti umožňují učinit závěr, že v uvedeném řetězci došlo k daňovému podvodu. Soud si je vědom toho, že žalovaný v napadeném rozhodnutí vycházel i z přesvědčení, že žalobce věděl, že korporace STONASTO je dodavatelem JGI Energy, soud však na rozdíl od žalovaného dospěl k závěru, že tato skutečnost ze správního spisu nevyplývá, neboť ji nelze z jedné věty, jejíž obsah lze vyložit různě, dovodit. Pokud, žalobce ve správním řízení uvedl, že „pana K. zná od března 2014, kdy mu byl přestaven paní V., jakožto jeho dodavatelkou“ nelze skutečně jednoznačně určit, zda se uvedené sdělení o dodavateli vztahuje k žalobci či k Mgr. K.. Přesto však má soud za to, že žalovaný učinil v průběhu správního řízení dostatečná zjištění, na základě kterých mohl i bez této indicie dospět k závěru o tom, že v řetězci k daňovému podvodu došlo a že o něm žalobce mohl vědět. Žalovaný přitom při vymezení uvedených okolností dostal požadavkům kladeným judikaturou Nejvyššího správního

soudu, podle kterých není třeba prokázat, jakým způsobem a kterým z dodavatelů v řetězci byl spáchán daňový podvod, ale musí být postaveno na jisto, v jakých skutkových okolnostech podvod spočíval (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2013, č. j. 1Afs 13/2013 - 61).

23. Obecně nicméně platí, že „[n]árok osoby povinné k dani, která uskutečnila plnění, na odpočet DPH odvedené na vstupu (...) není dotčen okolností, že v řetězci dodávek, v němž byla tato plnění uskutečněna, je jiné plnění, které předchází nebo následuje po plnění uskutečněném touto osobou povinnou k dani, zasaženo podvodem s DPH, aniž by to posledně uvedená věděla nebo mohla vědět“ (viz rozsudek SDEU ve věci Optigen, bod 52).
24. Hlavní otázkou pro posouzení nároku žalobce na daňový odpočet tudíž je, zda věděl nebo mohl a měl vědět, že se svým obchodem účastní plnění, které je součástí podvodu na DPH. Vědomost osoby povinné k dani se přitom posuzuje podle objektivních okolností. Vzhledem k tomu, že odmítnutí nároku na odpočet je výjimkou ze základní zásady, kterou tento nárok představuje, je na daňovém orgánu, aby tyto okolnosti dostatečně vymezil a prokázal (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2015, č. j. 9Afs 163/2015 - 44).
25. Pokud jde o plnění, které žalobce přijal od společnosti JGI Energy, s. r. o., žalovaný řádně vymezil objektivní okolnosti, které v žalobci měly vzbudit podezření, zda se neúčastní podvodného jednání. Žalovaný zejména poukázal na to, že předmětné obchody mezi žalobcem a společností JGI Energy domlouvala paní V., což potvrdil jednatel společnosti JGI Energy ve své svědecké výpovědi, když uvedl, že mu paní V. řekla, že jde o již připravený obchod. Nestandardní se žalovanému jevilo i to, že v případě bižuterních komponentů žalobce nárokoval odpočet daně na vstupu z nákupu zboží a zároveň deklaroval dodání zboží do jiného členského státu osvobozený od daně, přičemž jako kupující byla ve smlouvě se žalobcem uvedena společnost Al Ghayth for Trade ane Transport (Libanon), která však byla pouze příjemce zboží a odběratelem byla společnost Diamond Spider Investment Ltd. (Seyschelly), smlouvu s touto společností ale žalobce v průběhu řízení nepředložil. Nestandardní se jeví i způsob úhrady zboží, a to nejen mezi korporacemi STONASTO a JGI Energy, ale i mezi žalobcem a společností Al Ghayth for Trade ane Transport, když úhrady dokládá žalobce pokladními doklady bez čísel. Za neobvyklé považuje žalovaný i to, aby nějaká osoba za příjemce zboží v třetí zemi hradila toto zboží na území ČR hotovostními vklady na účet a v českých korunách, či osobním předáním, kdy Libanonský odběratel měl, dle sdělení žalobce, v Praze vždy nějakého člověka, který žalobci peníze předal, přičemž předání probíhalo v centru Prahy (v restauracích apod.) Tento způsob platby považoval žalovaný za překvapující i proto, že šlo o úhrady částek pohybujících se v řádech milionů. Žalovaný dále poukázal na to, že k předmětnému plnění nebyla doložena odpovídající dokumentace a uvedl, v čem konkrétně spatřoval nesrovnalosti, které musely být patrné i žalobci. Žalovaný za značně nepravděpodobné považoval také to, že by při převjímce zboží v hodnotě několika milionů korun nebylo zboží řádně kontrolováno a přijato na sklad. Za stejně nepravděpodobné považoval i to, že žalobce učinil objednávku zboží v hodnotě několika milionů korun, aniž by věděl, kdo zboží vyrobí a jaký je jeho původ.
26. Uvedené okolnosti, hodnocené nikoliv každá izolovaně, nýbrž ve svém souhrnu, měly u žalobce v případě dodavatele JGI Energy vyvolat přinejmenším podezření, zda se přijetím předmětného plnění nebude podílet na daňovém podvodu. Městský soud se v případě obchodu žalobce s touto společností ztotožnil s názlelem žalovaného, že žalobce měl být

při realizaci svého obchodu s touto společností obezřetný. Pro tento závěr svědčí právě ucelený souhrn rozhodných skutkových okolností, popsany žalovaným v odůvodnění napadeného rozhodnutí, mezi něž patří zejména způsob výběru dodavatele, když žalobce uvedl, že sháněl spolehlivého dodavatele, ale vybral si společnost, jejíž jediný jednatel neměl s předmětnou komoditou vůbec žádné zkušenosti, jednalo se o jeho první obchod s ní, neznal původ zboží a žalobce byl jeho první zákazník. Tyto informace si žalobce mohl ověřit a soud proto považuje za překvapivé, že by v žalobci jako zkušeném obchodníkovi, v případě, že by tak učinil, tato zjištění nevzbudila podezření o tom, že obchodní transakce probíhá nestandardním způsobem. Pokud by si žalobce na základě těchto skutečností prověřil korporaci JGI Energy a jejího jednatele, zjistil by i další indicie, které by jej měly vést k obezřetnosti, a to např. skutečnost, že společnost má sídlo na virtuální adrese, nezveřejňuje účetní závěrku uložením do Sbírky listin obchodního rejstříku, i to, že jednatel JGI Energy pan F. K. má adresu bydliště zapsanou na úřadu Městské části Praha 9. Jak již bylo výše uvedeno, žalovaný v projednávané věci podrobně popsal řadu dalších konkrétních objektivních okolností vztahujících se k žalobcem uskutečněnému konkrétnímu obchodu se společností JGI Energy.

27. Soud se neztotožnil s námitkou žalobce, že se jedná o okolnosti, které nemohly být v povědomí žalobce. Žalobce si nepochybně byl vědom toho, jakým způsobem navázal s tímto svým dodavatelem spolupráci, mohl a měl si zjistit, zda je jednatel této společnosti skutečně osobou se znalostmi v oboru, tedy spolehlivým dodavatelem, kterého hledal. Taktéž si žalobce mohl svého obchodního partnera prostřednictvím dostupných – přinejmenším internetových – zdrojů ověřit.
28. Vzhledem k výše uvedenému soud dospěl k dílčímu závěru, že žalovaný vymezil takové konkrétní objektivní okolnosti, které ve svém souhrnu mohly a měly v žalobci vzbudit podezření, zda jeho plnění podle ujednání se společností JGI Energy nejsou zasažena podvodem na dani z přidané hodnoty.
29. Platí však, že „subjekty, které přijmou veškerá opatření, která od nich mohou být rozumně vyžadována, aby zajistily, že jejich plnění nejsou součástí podvodu, bez ohledu na to, zda se jedná o podvod na DPH, nebo jiné podvody, musejí mít možnost důvěřovat legalitě uvedených plnění, aniž by riskovaly ztrátu svého nároku na odpočet DPH odvedené na vstupu“ (viz rozsudek SDEU ve spojených věcech Axel Kittel a Recolta Recycling SPRL, C-439/04 a C-440/04, odst. 51).
30. Vzhledem k výše popsaným objektivním okolnostem dospěl městský soud k závěru, že bylo v posuzované věci možné po žalobci požadovat, aby přijal taková preventivní opatření, která by zajistila, že se přijetím dotčených plnění nebude podílet na daňovém podvodu. V souladu s ustálenou judikaturou přitom důkazní břemeno ohledně takovýchto opatření spočívá výlučně na daňovém subjektu, který nárok na odpočet DPH požaduje. Nebylo proto povinností daňových orgánů, aby identifikovaly a vymezily opatření, které žalobce mohl či měl přijmout (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 1. 2016, č. j. 4Afs 233/2015 - 47).
31. Zda jsou přijatá opatření dostatečná, to závisí vždy na okolnostech jednotlivých obchodů. Obecně lze konstatovat, že čím více nestandardních okolností obchodní transakce vykazuje, tím by měl daňový subjekt přijmout efektivnější a důslednější opatření, aby účasti na daňovém podvodu zamezil. Pokud spolupráce s obchodními partnery a uskutečňování transakce vykazuje neobvyklé a podezřelé okolnosti a daňový subjekt je

ignoruje, aniž by si v reakci na ně spolehlivost svého obchodního partnera prověřil a přistoupil případně také k užití dalších interních kontrolních mechanismů, nelze mít jím přijatá opatření za dostatečná.

32. V projednávané věci žalobce tvrdil, že při realizaci svých obchodních aktivit projevil maximální možnou míru opatrnosti a byl dostatečně obezřetný. Pokud jde o konkrétní opatření, jež přijal, nelze s ohledem na výše uvedené objektivní skutečnosti dospět k jinému závěru, než, že je nelze hodnotit jako dostatečně konkrétní s ohledem na situaci, za které k uzavření smlouvy a provedení obchodu došlo. Soud nezpochybňuje význam důvěry v partnery v obchodních vztazích, taková důvěra však neznamená, že by od obezřetného subjektu nebylo třeba očekávat, že přijme taková preventivní opatření, jimiž by bylo možno zamezit účasti na daňovém podvodu.
33. Jakkoliv bylo na žalobci, za jakých podmínek obchod uzavře a jaká rizika je ochoten podstoupit, pokud následně chtěl nárokovat odpočet DPH vztahující se k takovým transakcím, jako byl obchod se společností JGI Energy, bylo na něm, aby si zajistil podklady, které mu umožní nárok řádně uplatnit, a které prokážou, že jednal v dobré víře, že se neúčastní podvodného jednání. Lze předpokládat, že pokud by si žalobce vyžádal patřičné záruky obchodu, tzn. obchodování za přiměřeně obezřetných obchodních podmínek, eliminoval by možnost podvodný obchod vůbec uzavřít, nebo přinejmenším by tímto způsobem osvědčil svou dobrou víru založenou na tom, že učinil vše, co po něm bylo možné rozumně požadovat, aby své účasti na podvodu zabránil. Žalobce však vzhledem k vymezeným objektivním okolnostem vypovídajícím o nestandardnostech realizovaného obchodu přijetí dostatečných preventivních opatření neprokázal.
34. Ze všech výše uvedených důvodů Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně a proto ji podle ustanovení § 78 odstavec 7 s. ř. s. zamítl.
35. O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odstavec 1 s. ř. s., podle něhož žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu účelně vynaložených nákladů v řízení a žalovaný správní úřad, jemuž by právo na náhradu účelně vynaložených nákladů podle výsledku řízení náleželo, žádné náklady řízení v jeho konečném stádiu nevznikly. Z uvedených důvodů soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 SŘS a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž

směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. května 2018

JUDr. Hana Veberová v.r.
předsedkyně senátu